

200 RECEPT LESZ A "MI LAPUNK" SZAKAKSKÖNYVÉBEN

Szsonyoknak

POTATO PATTIES
Boil 6 potatoes in their skins. Peel and put through sieve or potato ricer. Then add 1 egg, salt, pepper, and butter the size of an egg.

NUT CAKE
Mix together 2 lbs. flour, 3/4 lb. butter, yolks of 5 eggs 1 1/2 quart cream, and a little powdered sugar. Divide into 2 parts, put one in a pan and spread with a mixture of ground walnuts, sugar, and bread crumbs.

CHICKEN IN RICE
Chop one onion very fine and stew in lard until golden brown. Now add 1 tender chicken cut in small pieces, salt and pepper to taste. Cover, and steam for about 1/2 hour. Then add 1 cup rice or barley and 3 cups water, and cook for another 1/2 hour.

ALMOND PUDDING
Beat until creamy 1 whole egg, the yolks of 6 eggs, and 1/4 lb. powdered sugar. Then add 1/4 lb. blanched, ground almonds 2 1/2 oz. brown bread crumbs soaked in 2 tablespoons wine, the grated rind of one lemon, a little cinnamon, and lastly fold in gently the stiffly beaten whites of 6 eggs. Pour in buttered mold and steam 3/4 hour. Serve with wine sauce.

RABBIT STEW
Cut up the rabbit in small pieces and wash. Chop one large onion and brown in 2 tablespoons lard. Add rabbit, salt, 1 teaspoon red pepper, 2 tablespoons vinegar and 2 bay leaves. Cover and cook until tender adding a little water now and then. Mix 2 tablespoons flour in 1 cup sour cream and add before serving. If sauce is too thick, thin with water.

DATE AND ALMOND KISSES
Mix together 1/2 lb. blanched, ground almonds, 1/2 lb. chopped

dates, slightly less quantity of sugar, and the whites of 3 eggs beaten to a stiff froth. Drop from teaspoon on buttered sheet and bake in slow oven.

Miként hurcolják meg az építő szellemű magyar munkásságot?
Az alábbiakban — szokásunk ellenére — hosszú levelet küldünk egy olyan kanadai magyar munkás tollából, aki már az óházában tevékeny részt vett a munkásmozgalomban.

Tisztelt Szerkesztőség!
Amennyiben Önök is közérdekűnek találják a mellékelt közleményt, úgy szíveskedjenek lapjuk legközelebbi számában azt leközölni.

Igen sajnálom, hogy habár látszólag is, de ez a közlemény kissé személyeskedésnek látszik, azonban nem tehetek róla: én csak védekezem, mivel igazatalanul támadtak azok, akik az igazság bajnokai szeretnének lenni — és most annyira megtámadták azt, hogy még helyet sem adnak lapjukban védekezéseimnek.

Remélem, hogy védekezésem után lapjuk olvasói be fogják látni, hogy ez nem egészen az én személyes ügyem, mivel válaszul a magyar társadalom egy olyan kellemetlen kitérővel foglalkozik, amiről magán körökben mindenki beszél, de nyilvánosan senki se beszél.

"SEKELY GULYÁS" (Szekler Goulash)
Brown chopped onions in lard, then mix in a little sweet red pepper. Add pork cut in cubes. Cover and steam until tender, adding a little water now and again. Add sauerkraut in quantity desired and cook for about 1/2 hour. Before serving, add sour cream.

is és egyben a valóságunk sem felel meg. Miért is kérem, hogy b. lapjuk legközelebbi számában az alábbi bejegyzéseimnek és védekezéseimnek szíveskedjenek helyet adni.

Igy tehát annak dacára, hogy a Klub helyiséget átengedte a gyűlés megtartására, azt mégsem ő rendezte, hanem a megrendezést néhány becsületes magyar munkás vállalta és végezte el; minden fenyegetés dacára voltak bátrak a felelősséget is vállalni és ezzel megmutatták, hogy másoknál is van jók vélemény nyílvánlani és a magyar munkások érdekeit dolgozni, nemcsak a Manitoba Ave.-i "csalhatatlanok"-nak.

Ami pedig a megisztatást illeti, t. i. hogy engem kértek fel előadónak, hát én azt annak is tartom és tartotam mindig, de bárki legyen is az, akit felkérnek hasonló szereplésre, mindenki megfizetésesnek tartja, hogy elmondhassa véleményét valamilyen tárgyról, akár tíz, akár ezer ember előtt. Mert ezzel is szolgálja a közérdeket.

kértek előadónak, az leginkább engem lepelt meg, mert csak mint egyszerű hallgató jelentem meg ott és csak a teremben tudtam meg, hogy én vagyok előadónak feltüntetve a meghívón. És hogy az így történt, ez a rendezés közölte félreértés volt; még jó, hogy ott voltam, mert elképzelné, ha ott nem vagyok — Tekintettel a meghívóra, ahol így voltam feltüntetve, mint előadó. Azonban a rendezés és a szép számmal megjelentekre való tekintettel vállaltam a 35 perces beszédet, mert tudtam, hogy ezzel egy nagyon némes és becsületes ügyet fogok tenni.

En meg vagyok győződve, hogy a Független Magyar Egyet tagjai, habár csak személyükben is, jobban szorgoskodtak a magyar munkások érdekeit ezzel az előadással, mint a "manitobai" csalhatatlanok, amikor reggelire megesztek egy "burszot" — ... Hogy pedig a megosztásokat összehasonlítsam, elvisszámoltam a "burszot" a "burszot" — ... Talán azok is voltak. És hogy honfitársak voltak valamilyen a munkások, az még csodálhatatlansága, t. levelezőjük sem tagadhatja le. Mert mérem én is honfitársam nekem, hiszen észrevételeit a nevezett gyűlésen magyarul tettem meg.

Majd azt írja a t. tudósító, hogy a Munkás Klub tagsága nagy többséggel volt jelen, megduplázódott a 103 fokkal a 6 csalhatatlansága. Én is a rendezés is tudta, hogy ott lesznek a "manitobaiak", ami egyébként nagyon helyes volt. Ugy látszik a t. tudósító abban a hitben van, hogy én megjeltem, erre a válaszul a következő: nekem nincs mitől félnem a magyar munkások előtt; én emelt fővel mehetek közéjük és tisztá lelkillegemmel nézhetek minden becsületes magyar munkás szemébe. Mert én már egy életen keresztül dolgoztam a mindennapi nagyobb darab kenyérért és 16 éves korom óta, szünet nélkül azok között küzdöttem, akiknek céljuk volt a magyar munkásságot is kiemelni pária sorsából.

Hogy a t. tudósító részvevői ma a modern munkásmozgalomban, abban nekem is van egy kis részem. Mert ez a mozgalom nem ő kis csalhatatlanság talált ki; amit mostan vágatban újként abban a hű reményben, hogy holnap már az légret földjét érke legálább Winnipeg. Gyertünk csak vissza Magyarországra, ahol a munkásmozgalomban már résztvettem akkor, amikor a t. tudósító valóságilag még hátulgombolós nadrágot hordott; ő még cukorkát szopogatott, amikor én már megismerkedtem a rendőrosvak patáival. Bizonyítékok kellenek? Nagyon szívesen, bármikor felkeres, szolgálhatok vele. Továbbá az ellenforradalomban, amikor minden szó a munkások érdekében veszelty jelentett, én akkor is a helyemen voltam a cselekedtem sokkal veszedelmesebb figyelműk előtt, mint amilyen a winniepegi Munkás Klub tagsága. Szeretném tudni, hol lapult ön, t. tudósító? Mindezeket csak azért hozom fel, hogy lássa Kanada magyar munkássága, hogy a t. tudósító válogatás nélkül

mindenkibe beleharap, ez az ő természete. Ha nincs burszot, jó a munkás. Vagy mi fájj a tudósítók? Talán az, hogy merem beszélni? Vagy hogy nem éretem Ferikéit? Azt még egy ilyen tudósítónak is kellene tudni, hogy az én pár kereskedés lett volna és én éppen ezért nem neveztem meg egy pártot sem, miután előadásom teljesen politika-mentes volt; bár az én magyarázatomban az, hogy ma politizálni nemcsak hogy kell, de szükséges is. Ezen felfogásomat én nem érveszélthetjük, miután én sem a Független Egyetnek, sem más egyesületnek tagja nem vagyok.

Hogy az előadás mennyire tetszett, erről csak annyit, hogy a film mindenkinek tetszett, még énnek is t. tudósító. És az azután következő beszédem alatt egyetlen megjegyzés el nem hangzott. Pedig ha valakinek nagyobb kifogása lett volna beszédem ellen, bizonyára észrevételeket volna a szobákba szájál.

Ami pedig a megosztatást illeti, t. i. hogy engem kértek fel előadónak, hát én azt annak is tartom és tartotam mindig, de bárki legyen is az, akit felkérnek hasonló szereplésre, mindenki megfizetésesnek tartja, hogy elmondhassa véleményét valamilyen tárgyról, akár tíz, akár ezer ember előtt. Mert ezzel is szolgálja a közérdeket. Nekem különösen örömtörő az, hogy ezzel a szerény szerepléssel is hozzájárultam, illetve elősegítettem az előadás megtartását, annak dacára, hogy abban az időben az gyengekédő voltam, amit ki is jelen tettem és elnézését kértém, hogy nem tarthatok egy egész, kerek előadást mert arra nem készülttem. És hangszótom azokat a lényeges kérdéseket, melyek sorozatosan odatartoznak a várospolitikához és különösképpen a winniepegi közéleti választások előtt.

Hogy a t. tudósító részvevői ma a modern munkásmozgalomban, abban nekem is van egy kis részem. Mert ez a mozgalom nem ő kis csalhatatlanság talált ki; amit mostan vágatban újként abban a hű reményben, hogy holnap már az légret földjét érke legálább Winnipeg. Gyertünk csak vissza Magyarországra, ahol a munkásmozgalomban már résztvettem akkor, amikor a t. tudósító valóságilag még hátulgombolós nadrágot hordott; ő még cukorkát szopogatott, amikor én már megismerkedtem a rendőrosvak patáival. Bizonyítékok kellenek? Nagyon szívesen, bármikor felkeres, szolgálhatok vele. Továbbá az ellenforradalomban, amikor minden szó a munkások érdekében veszelty jelentett, én akkor is a helyemen voltam a cselekedtem sokkal veszedelmesebb figyelműk előtt, mint amilyen a winniepegi Munkás Klub tagsága. Szeretném tudni, hol lapult ön, t. tudósító? Mindezeket csak azért hozom fel, hogy lássa Kanada magyar munkássága, hogy a t. tudósító válogatás nélkül

lökélen néztem körül. Hát est hol tultam? ... Gondolja, hogy örököltem a nagyapámtól, aki jobbágy volt? Erre búska vagyok, hogy est is örökölhettem.

Ami pedig a betegség gyógyulását illeti, ez már olyan izéletség, ami egy magában is elég ok volna arra, hogy az ön kezébe (tudósító) ne adjanak — tollat, nehogy az agyszünetemnyel egy nyilvános lapnak beklüdjön, azon keresztül botránkoztassa a becsületes, jó izélessé magyar munkáságot. Ennek az izéletségnek elbráklást egyébként rábízom az ön klubtársaira, akik azt hiszik, hogy egy szebb és jobb társadaloméért küzdenek és ezért tűrik "csalhatatlanok" gorbomását és izéletségeit.

Az egész tudósítás nem méltó azok a szép és némes mozgalomhoz, amit képviselni szeretnénk. Mert úgy ez, mint azok a tudósítók, akik az utóbbi időkben Winnepegből megjelentek b. lapjukban, a ferdítések és izéletségek halmaza és nem méltó egy komoly munkás lapba. Az ilyen "csalhatatlanoknak" tudni kellene, hogy a magyar munkásmozgalom nem használ agitációs eszköznek terrort, fenyegetést, különösen nem használ bícskát, hanem tanulást, tanítást, meggyőzést, de főleg az alkotók képetek és vonzótták a tömegeket. De hol vannak az alkotások Winnepegből? Végül bocsánatot kérek a t. szerkesztőségétől, hogy ilyen hosszasan vá-

gyok kénytelen foglalkozni winniepegit tudósítókkal. De azután az izéletség és valótlán förmérvény után természetesen kell, hogy találgálj, jogos védekezésemet és kritikámat. Én hat éve teljesen távol tartottam magamt minden társadalmi mozgalomtól s ennek dacára ilyen gyerekes izéletségséggel próbál elgáncsolni, hogy talán majd így visszatart további tevékenységtől, amire sajnos nem tehetek igéretet; mert én ott és ugy fogok szerepelni, ahogy nekem jól fog esni s nem ahol az ilyen "csalhatatlanok" kijélik szerepet.

Kénytelen vagyok kérti és ragaszkodni hozzá, hogy levelem teljes egészében legyen lekövetve legközelebbi számukban. Amennyiben ezt bármely oknál fogva nem tennek meg, úgy kérem visszaküldeni a kéziratot a mellékelt borítékban, hogy alkalman legyen egy másik lapban azt nyilvánosságra hozni.

Soraim közléseiről — maradtam hálas köszönettel

KISS TITUSZ a.k.

Dr. H. HERSHFIELD
Orvos és sebész. Eredményteljes kezel bármilyen betegségét. Operál. Szűkecs. Rendelőjében magyarul beszélhet. Telefon: rendelő: 26 600, lakás: 51 471, 576 Main St. WINNIPEG, Man.

Három ok miatt TÖKÉLETES KÁVÉ
MAXWELL HOUSE KÁVÉ
"GOOD TO THE LAST DROP"
MAXWELL HOUSE COFFEE

A NÉGYKRAJCAROS

IRTA: CSERMELY GYULA
Régen történt, amit most észlelek; még a megboldogult förtékek idején.

Mátéfiá Marci, Csallóköz-Ekences legmódosabb és legszilajabb legénye, indultosan berobogott Éltető Dánielhez a neimes község hadnagyához, zajjal becsapván maga mögött az ajtó

No, féltéreként a harangot hogy így rontasz be? — Hadnagy uram — kezdte a legény — tessék már ráparancsolni arra az öregecskára Ajakosné asszonyra, hogy hagyja már abba a kárálást.

Te, nem sül ki a szemed, hogy olyan bagószájad van, mint egy cigányé? — méltatlankodott Éltető. — Hiszen Ajakosné a te nagyanyád; van lelked, hogy öregecsontnak mondd?

Engedelmet — válaszolta csöndesebben a legény — kora reggeltől késő éjszakáig nincs nyugtom tőle, folyton csak orgonál. Azt akarja, hogy vegyem el Szücs Évit, én meg csak Nyéki Ágnes akarom.

Évi a legszebb, de a legszegényebb leányzó a faluban. Nyéki Ágnes meg nem éppen a legrobotabb, de a leggazdagabb eladó lány Ekencesen.

Marci helybenhagyta: — Igy van. A szép leány idővel megvénül, de a Nyéki Ágnes földje nem vönül meg.

Most mondja meg, Ajakosné néném — folytatta hadnagy uram a beszédet — miért akarja olyan nagyon, hogy unokája elvegye azt a Szücs Évit.

Éppen azért, lelkem, mert Szücs Évi olyan nagyon is szegény lány. Magam is, mikor eladó lány voltam, tán a legszegényebb voltam a faluban; Ajakos István, az én megboldogult uram, mégis dacolt a szüleivel és elvett. Teremtőm mekkora boldogság volt! Azután gondolkodni kezdtem a magam és másokéknak a sorsán és azt mondtam magamban, hogy sehogysem jó, hogy a gazdag csak a gazdaggal párosul és a szegény ember csak hasonló szegénnyel. Inkább helyenvaló — gondoltam — hogy gazdag legény szegényt leányt vegyen el, akkor mindjárt kevesebb lesz egy szegény, gazdag leány meg szegény fiuhoz menjen, akkor is kevesebb lesz egy szegény. S há, amióta a világ áll, így tettek volna az emberek, ma már allig volna a szegény ember a világon s boldogságosabb volna az élet.

Éltető helyeslően bólintott; nagyon tetszett neki ez az egyszerű okfejtés. — S mikor az én lányom felvőtt, az én megboldogult Julisom és eladó lett — folytatta Ajakosné asszony — nem szemeltem ki részére hatókros nagygarida fiát, hanem zsellérember

fiához ádtam. Kevesebb lett a faluban egy szegény. S most, hogy itt van az unokám, azt akarom, hogy vegye el Szücs Évit s megint kevesebb lesz a községben egy szegény.

El is lehet azt venni pénz nélkül is — vélte meggyőződéssel Éltető. — Olyan szép, olyan takaros, hogy Szerdahelytől Komáromig sincs párja.

Ó meg a Nyéki Ágneset akarja, aki csunya, mint az anyarozsos buzakalász — sópánkodott Ajakosné asszonyom.

De háromfartály telket kap! — tört ki a fiúból a heveskedés. — Elvegyem azt a semmijesincs Szücs Évit? Hát halott-e már, hadnagy uram, hogy zabbal étetett ló mellé szal maszeckán tartottat fogjanak be?

Éltető az asztalra csapott, olyan dühös lett. — Ejnye, micsoda beszéd ez? — formedt rá a rártati legényre. — Hát állatok vagyunk mi emberek, hogy lovakkal példálózol, te csufszájt? Azt különben elhiszem, hogy te ló vagy, ha nem látod, milyen szép lány az a Szücs Évi.

Engedelmet — viszonzott megszegegyenlően a legény — bocsánssam meg, hogy mást mondok. Nem arrólavól a négykrajcáros rézpénz, akármilyen szép írás és anygolos címer legyen rajta, hogy százförintos nagybankóba göngyöljék.

Ez a hasonlat már nem volt olyan sértő, mégis ellentmondásra ingerelte Éltető Dánielt. — Hát te azt hiszed, hogy te százförintos nagybankó vagy. Szücs Évi csak négykrajcáros, mi? Azt mondom én néked, hogy aranyból való az a négykrajcáros

és többet ér, mint a százförintos bankó.

Ekkor kivágódott az ajtó — Szücs Évi rontott be a szobába. Mikor a tizedes-kisbíró özvegy Ajakosné asszonyomat hívta, ez Szücs Évit is magával hozta, de Szücs Évi kint maradt, nem a kart bemenni a világrt sem.

Most berontott és rávállmolt a legényre. De szép volt az a magsra nőtt virágzó, de megigéz az a tüzben égő két nagy szemé! — Sohse fárasssa magát, — tört ki a méltatlankodás a szájából. — Hát hozzámennék én Mátéfiá Marcihoz? Még akkor sem, ha nem szél, hanem ezerforintos bankó volna a "nemzetesség-ur!" Csak hityány papiros az ezerforintos is, hadnagy uram.

Mátéfiá Marci: magyar fiu volt. Csak a felszínén romlott, de egyébként szentiszta magyar vér. Azt, hogy csak papiros az ezres is, még eleresztette a fülemellett, bájja is ő, de már az a kijelentés, hogy: hát hozzámennek én Mátéfiá Marcihoz, ellenmondásra tüzelt és dactra. — Micsoda? — fortlyant fel. — Hogy te nem jönél hozzám... hát mi vagyok én? Ragyaverte, vagy pupos és ánta? Lőcsalábu vagyok-e, vagy nyavalyás, százfabeteg, félköttya?

Egyik sem vagy, Marci, mégsem mennék hozzád, csak azért se, — sustergett a lány áza va és már be is csapta maga mögött az ajtó.

Tompa csönd lett erre a szobában. Marci csak állt, szemé még elkapta a szép leányt, a hogy rohanást elisietett az abrofal alatt, majd a földhöz vágta pánthákis kalapját, melyet eddig a kezében forgatott. — A retye-

rutyáját annak a... most csak azért is. Nem kell nekem Nyéki Ágnes, nekem most csak azért is az Évi kell! Menjen utána legyen olyan jó és szőljön neki, hogy gondolja meg... Isten engem, meg fogom becsülni.

Éltető elment és félóra múlva már vissza is jött: — Tudni sem akar rólad Szücs Évi. Azt mondta, hogy majd csak akkor, ha a magad szemével látod, hogy a négykrajcáros igencis beleegöngyölük a papirosbankóba.

De harmadnap, amikor látta, hogy az alistálti süketnéma és vak koldus Ekécs község utcáján kéreget, okos fejében hamar megszületett egy egyszerű terv. Elszalajította a tizedest Marciért és amikor ez csakhamar el jött, mosolygva megkérdezte tőle: — Megér nek a Szücs Évi százförtint?

Meg, akár ezret is. Csak tegnapelőtt láttam igazán, milyen helyreleány és azóta is folytonfolyt az ezemben van.

Nos, meg öt forint sem fog kelleni, megteszi az egyforintos bankó is. Hát négykrajcáros van-e nálad, Marci? — Van, de hát miért kérdezi? — Ne kíváncsiskodj, csak egyre velem, Marci. Látod ott az alistálti koldust? Odamegyünk hozzá és te a kezébe adsz egy egyforintos bankót, azután pedig, amikor meglöklek, egy négykrajcáros csuszatsz a markába.

Marci nem értette a dolgot, de úgy tett, ahogy mondta. Odaértven a koldushoz, papírförtintot adott a kezébe.

A vak erre dühösen felhorkant. Azt hitte, hogy mint már annyiszor, csinytevő gyerek caft papírt adott a kezébe és megvetéssel a földre dobta a bankót. Kell a kutyának ez az értékelen papiros-rány!

Nyomban le is hajolt a vak koldus és addig-addig tapogatózott a porban, amíg megtalálta a papirosnak vélt bankót. Fel is vette, meg is futta, majd beleegöngyölt a négykrajcáros és a nyakán lógó kis zacskóba tolt.

No, most láttad, édes Marci fiam, — nevetett fel jóízűen Éltető, — hogy a négykrajcáros igencis beleegöngyölük a papirosbankóba. Hát csak menjünk el most kettesben az Évihez és ha az a leány csak egy szót is szól, én huzom meg a haját, de a füvét is.

Szücs Évi igencis szót egy szót de Éltető Dániel mégsem vette, amit megfogadott. Mert az az egy szó nagyon halk, de boldogan kiejtett: igen volt. Ajakosné pedig háialkoldva mondta: — Megint kevesebb lesz a faluban egy szegénnyel!

Magyar Patika
Mindenféle orvosságok és Drug Store tárgyak kaphatók. Irja baját magyarul.
MASSIE'S DRUG STORE
BOX: 124 REGINA, SASK.
A WINNIPEGI SZENT ISTVÁN KIRÁLY R. KATH. MAGYAR BETEGSEGÁLLÓ EGYLET
Alakult 1907-ben. Saját háza Winnepeg, Elmwood, 665 Nairn Ave. Az egyesület célja: tagjainak betegség és halálcsesi segítségnyújtás, a vallásos élet előléta, Magyar kényvtár. Az egyesület jainak minden vasárnap és ünneppnap a helyiség rendelkezésre áll. Heti 95.00 betegsegély és 50.00 temetkezési segély. Belépődíj \$2.00, havidíj 50 cent. Köszönet minden hó 3-ik vasárnapján. — Vidékülről segélyre csak pártoló tagok veszt fel. Minden érdeklődés az egyesület kárjegyzőjéhez címezendő. Richard Károly 213 Berry Street. Egyesület hivatalos orvos: Dr. H. OeKLERs, cím: 576 Anderson Ave. Telef: 55 693. Lakásos rendelés este 7 után.